

РЕШЕНИЕ

№ 5708

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ.
ДРАНЧОВСКА**

при участието на секретаря **ЛЮБОМИРА Г. СЕРАФИМОВА**
като разгледа докладваното от **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ. ДРАНЧОВСКА**
Гражданско дело № 20211110172205 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС.

Ищецът „У-----“ ЕООД (с предишно наименование „---“ ЕООД) твърди, че въз основа на договор от 24.05.2017 г. „Б----“ ЕАД е предоставило на ответника далекосъобщителни услуги за избран мобилен номер -----, чиято стойност за отчетния период от 01.09.2017 г. до 31.01.2018 г. не е била заплатена от потребителя. Поддържа, че вземането е било прехвърлено от мобилния оператор на „-----“ ООД с договор за цесия от 16.10.2018 г., а последният го е прехвърлил на ищеца с договор за цесия от 01.10.2019 г., за което длъжникът следва да се счита уведомен с получаване на исковата молба и приложенията към нея в настоящото производство. Ето защо претендира сумата от 139,26 лв., представляваща стойност на доставени далекосъобщителни услуги за отчетен период от 01.09.2017 г. до 31.01.2018 г. по договор за предоставяне на мобилни услуги от 24.05.2017 г. с клиентски номер -----, което вземане е било прехвърлено от мобилния оператор „Б----“ ЕАД на „-----“ ООД, респ. на ищеца по силата на договори за цесия, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.02.2021 г. по гр.д. № 55487/2020 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ответникът М. Т. Д. не подава отговор на исковата молба и не изразява становище по предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

-

На основание чл. 154 ГПК в тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС е да докаже наличието на облигационно правоотношение между първоначалния цедент „Б----“ ЕАД и ответника по валиден договор за мобилни услуги, по силата на който са били доставени на ответника електронни съобщителни услуги на претендираната стойност за посочения период; както и че вземанията са прехвърлени на ищеца въз основа на валидно сключени договори за цесия, за което длъжникът е бил надлежно уведомен. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил задължението си.

Съдът като взе предвид, че ответникът е получил препис от исковата молба и доказателствата с указания за възможността за представяне на отговор и за последиците от неподаването му, както и като взе предвид, че не е подал отговор, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, за което е редовно призован и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, както и с оглед вероятната основателност на предявения иск, на основание чл. 238 ГПК и чл. 239 ГПК намира, че са налице предпоставките за постановяване на неприсъствено решение по направеното от ищеца искане в молба-становище от 27.03.2023 г., поради което предявеният иск следва да бъде уважен изцяло, без да се излагат мотиви по същество.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски съобразно уважения иск в размер на 161,49 лв., разноски в заповедното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение (съобразно частта от заповедта за изпълнение, която не е обезсилена), както и в размер на 205 лв., платени държавна такса и адвокатско възнаграждение в исковото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска, предявен от „У-----“ ЕООД (с предишно наименование „---“ ЕООД), ЕИК -----, със седалище и адрес на управление: гр. С-----, срещу М. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. С----- (С----) № 37, с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 228 ЗЕС, че М. Т. Д. дължи на „У-----“ ЕООД сумата от **139,26 лв.**, представляваща стойност на доставени далекосъобщителни услуги за отчетен период от 01.09.2017 г. до 31.01.2018 г. по договор за предоставяне на мобилни услуги от 24.05.2017 г. с клиентски номер -----, което вземане е било прехвърлено от мобилния оператор „Б----“ ЕАД на „-----“ ООД, респ. на ищеца по силата на договори за

цесия, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението – 10.11.2020 г., до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.02.2021 г. по гр.д. № 55487/2020 г. по описа на СРС, 26 състав.

ОСЪЖДА М. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. С----- (С----) № 37, да заплати на „У-----“ ЕООД (с предишно наименование „---“ ЕООД), ЕИК -----, със седалище и адрес на управление: гр. С-----, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **161,49 лв.**, разноси в заповедното производство, както и сумата от **205 лв.**, разноси в исковото производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____